

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

04. 03. 2024 - 10. 03. 2024

motto týdne:

„Naučte se konat dobro.“

PONDĚLÍ 04. 03. sv. Kazimíra, polského knížete

Lk 4,24-30; Žl 42,2.3; 43,3.4 Komentář: **2 Král 5,1-15a**

Náman, vojevůdce, vzor odvahy a víry, se nebál prolomit zaběhlé zvyky. Jeho důvěru později vyzdvihuje i Ježíš. Dokážu být i já ve vztahu k Bohu nekonvenční, spontánní?

ÚTERÝ 05. 03. sv. Jana Karla Gaetano, řeholníka OFMConv

Mt 18,21-35; Žl 25,4-5ab.6+7bc.8-9 Komentář: **Dan 3,25.34-43**

Kolikrát se v Azariášově modlitbě vyskytuje slovo „milosrdenství“?

Vidím zde kontrast s mým úzkoprsým přístupem. Jsem ochoten přijmout Boží odpověď na moje volání?

STŘEDA 06. 03. blah. Růženy z Viterba, řeholnice

Mt 5,17-19; Žl 147,12-13.15-16.19-20 Komentář: **Dt 4,1.5-9**

Mohu tím víc jásat dnes, v době novozákonní. Vždyť které náboženství je tak veliké, že se Bůh stává člověkem, abychom mohli žít s Ním a v Něm?

ČTVRTEK 07. 03. sv. Perpetua a Felicita, mučednice

Lk 11,14-23; Žl 95,1-2.6-7b.7c-9 Komentář: **Jer 7,23-28**

Jeremiáš burcuje lid. Boží nabídka přátelství s člověkem je v dějinách náboženství ojedinělá. Jsem si toho vědom? Jsem i já smutný, když tuto nabídku druzí odmítají?

PÁTEK 08. 03. sv. Jana z Boha, zakladatele řádu OH, (FBF)

Mk 12,28b-34; Žl 81,6c-8a.8bc-9.10-11ab.14+17 Komentář: **Oz 14,2-10**

I my máme často sklon zbožňovat „díla svých rukou“. Přitom skrýt se do stínu, který poskytuje Bůh, je stejně osvěžující jako tenkrát na poušti...

SOBOTA 09. 03. sv. Dominika Savio

Lk 18,9-14; Žl 51,3-4.18-19.20-21ab Komentář: **Oz 6,1-6**

Hospodin chce, abychom jej lépe poznali. Záleží mu na tom, jaký obraz si o něm uděláme. Jsme pro něj důležitější, než si myslíme!

4. neděle postní - Cyklus B - 10. 03. 2024

„Radostná neděle“ vyjadřuje zaslíbení vztažená k Velikonocům a Ježíšově oběti. Proč Bůh poslal na svět svého Syna? Janovo evangelium dnes odhaluje základy křesťanské víry a ukazuje Boha, ve kterého věříme.

1. ČTENÍ

Čtete závěr knihy, popisující dobu po roce 612 př. Kr. Judsko se po rozkvětu propadlo do politických bojů mezi dvěma světovými hegemony, Egyptem a říší Babyloňanů. Izraelité hledali různé výhody politikařením, což však skončilo dobytím Jeruzaléma a vyhnáním pro mnoho lidí. Z něho byli propuštěni po 40 letech perským králem Kýrem.

2 Kron 36,14-16.19-23

Všechna knížata, kněží i lid se dopustili mnoha nevěrností. Napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvrnili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, posílal k nim bez ustání své posly, neboť měl soucit se svým lidem a se svým příbytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jeho slovy a tupili jeho proroky, až se vznítil Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku. Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce vydali napospas ohni a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vystěhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči. Sloužili jemu a jeho synům jako otroci až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, dokud by země nedostala náhradu za nezachovávané soboty. Po všechny dny zrušení odpočívala, až se naplnilo sedmdesát let. V prvním roce perského krále Kýra vzbudil Hospodin ducha Kýra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, a on dal prohlásit – i písemně – po celém království: Tak praví Kýros, perský král: Všechna království země mi dal Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? Ať je Hospodin, jeho Bůh, s ním. Ať jde do Jeruzaléma!

ŽALM 137

Žalm je zpěvem zajatých Židů v Babylonii. Avšak zkušenost zajetí se stává jednou z největších proměn praxe židovské víry.

Odpověď: Vyslyš nás, Pane, a vysvobod' nás!

U babylónských řek, tam jsme sedali a plakali, – když jsme vzpomínali na Sión. – Na vrby toho kraje – jsme zavěsili své citery.

Neboť tam od nás žádali písně ti, kdo nás odvěkli, – kdo nás sužovali, od nás žádali, – abychom se radovali: – „Zpívejte nám ze siónských písní!“

Jak bychom mohli zpívat Hospodinovu píseň – v cizí zemi? – Kdybych měl na tebe zapomenout, Jeruzaléme, – ať mi zchromne pravice!

Ať se mi jazyk přilepí k patru, – když na tebe nevzpomenu, – když nedám přednost Jeruzalému – před každou svou radostí.

2. ČTENÍ

V listu věnovaném především církvi a životu v ní čteme skvělé shrnutí křesťanské víry! Všichni jsme propadli Božímu soudu pro své hříchy (Ef 2,1-3). Zásadní je vztah mezi Boží milostí a domnělou lidskou zásluhou spásy.

Ef 2,4-10

Bratři! Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Milostí jste spaseni! Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to pro Krista Ježíše. Milostí jste tedy spaseni skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to dar Boží! Dostáváte ho ne pro skutky, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.

EVANGELIUM

Janovo evangelium obsahuje několik křesťanských katechezí, v nichž se osvětlují základní články víry. Jednou z nich je i rozhovor Ježíše s Nikodémem. Právě zde zazníávají nejznámější slova shrnující naši víru (Jan 3,16).

Jan 3,14-21

Ježíš řekl Nikodémovi: „Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

K ZAMYŠLENÍ

Janovo evangelium zachytilo Ježíše, jak vysvětluje Boží pohled na člověka: „Bůh přece neposlal svého Syna..., aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen.“ Bůh stojí o záchranu člověka a o to, aby žil. Proto Hospodin znovu a znovu hledá cesty, kterými povstává naděje, i když člověk mnoha způsoby opakovaně sestupuje do „tmy“. „Tak Bůh miloval svět...“ Jak by bylo dobré, kdyby křesťanství znovu objevilo nesmírnou velikost Boží lásky ke světu (v řečtině „kosmos“) a člověku! Bůh svět nezavrhl, neodmítl. Naopak, pozval nás do plnosti života!